

Ett krig är snart begynt

I Björneborgs tysta skogar
de hade lekt sedan barndoms ben.
Nu av sexmän utskrivna
till tjänst i kungliga armén.
De övade i Åbo Läns infanteri,
snart under Wittenbergs befäl.
I blod svett och tårar,
tyglade de sin kropp och själ.

Efter hand blev de som huggna
ur finländsk hård granit.
Med mandom, mod och morske män,
de blev till svensk elit.
När landets existens
nu stod inför sitt hot
Blev Juha och Kustaa från Saksala socken
kallade att ge sin blot.

De tog farväl till mor och far
och slet sig ur sin käras famn.
Så började deras långa marsch,
först ner till Åbo hamn.
Där äntrade de ett kronans skepp,
till redden fyllt av män
Som mönstrats ut till blodig kamp,
för rikets skydd igen.

I Västervik steg de iland
och började att gå
mot dödens bål som tänts
vid invasion i juni på Råå.
De gick och gick i spänstig marsch
tre veckor i rad.
Till sist kunde de pusta ut
vid rendezvous vid Växjö stad.

Där såg de först sin unge kung,
till fots i blyghet klädd.
Men när han satt upp på sin häst,
av intet blev han rädd.
Han myndigt ledde dem i strid.
Först vid Fyllebro.
I Lund fick de sitt elddop
för att på slutlig seger tro.

Där mötte Kustaa vår Herre
med ett svärd i sitt bröst.
I segerns ära och ystra glädje
fann Juha ingen tröst.
Krigets vanvett tog hans ungdom
och gnistan i hans liv.
Lika bitter vände kungen segern
till en fredens offensiv.